

Uden Forhandling og Afſtemning vedtoges Taubers Forſlag.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var

Eneſte Behandling af Indſtillinger fra Finantsudvalget med Henſyn til de til ſamme henviſte Andragender.

(Udvalgets Betænkning og Indſtilling findes i Tillæg B. Spalte 1903 ſg.)

Formanden (Berg): Jeg ſætter ſamtlige 6 Indſtillingspunkter under Forhandling under Et.

Ordføreren (Th. Nielsen): Det første Indſtillingspunkt angaar et Andragende fra 98 Beboere i Mars med flere Sogne om, at Boſten fra Mars til Hobro og Løgſtør maa blive ledſaget af en Vivogn, naar det er nødvendigt. Jeg maa maatte minde det ærede Thing om, at Mars er et betydeligt Knudepunkt i Himmerland midt imellem Bjerne, Løgſtør og Hobro. Himmerland er maatte noget ſtedmoderlig behandlet, ja jeg kan gjerne ſige rentud ſtedmoderlig behandlet med Henſyn til Jernbaner. Det er derfor ikke mere end rimeligt, at der er bleven gjort Skridt for at komme denne Egn til Hjælp paa anden Maade; det er ogſaa ſket ved Oprettelsen af en Poſtrute Løgſtør—Hobro over Mars. Saa vidt jeg veed, er der ogſaa Telegraſtation i Mars, ſom i det Hele taget er blevet et betydeligt Knudepunkt mellem de 2 Bjer. Nu er det ganſke viſt en ikke ringe Ulempe, at Reifende, naar de komme til Mars, hvorfra de jo have en 2 à 3 Mil til Jernbane i en af Nabobjerne, ikke kunne komme med Poſten paa Grund af, at der ſavnes en Vivogn. Det ſkal ikke forvolde nogen ſærlig Banſkelighed at faae en Vivogn til ſtadig Diſpoſition. Vel veed jeg meget vel, at Poſtvæſenets Opgave ikke ſærlig er at ſtaffe Reifende Befordring, men man pleier dog at gjøre Undtagelse for Egne, der ere ſærlig uheldig ſtillede, hvilket er Tilfældet med den paaſgjældende Egn. Udvalget har derfor ment at burde henviſe denne Sag til Indenrigsminiſterens Overbeieſe. Efter hvad jeg imidlertid har hørt, har jeg Grund til at tro, at Adminiſtrationen allerede har truffet Forholdsregler til at afhjælpe denne Mangel, men derom faar maatte Thinget noget nærmere at vide af den høitærede ſjangerende

Indenrigsminiſter. Med det Samme jeg er ved et Andragende vedrørende Indenrigsminiſterien, maa jeg maatte medtage de 2 andre Indſtillinger, ſom vedrøre ſamme Miniſterium. Den ene, Betænkningen Nr. 79, angaar et Andragende fra forhenværende Jernbaneaſſiſtent William Buchholz fra Middelfart. Han beſværer ſig over, at han, ſom han ſiger, er bleven afſtediget uden Grund; det vil altsaa ſige, at han ikke har kunnet erholde Oplyſninger om, hvorfor han har faaet ſin Afſked i 1873. Det er den ene Beſværing; men tillige beſværer han ſig over, at han ikke har kunnet erholde ſin Livsforſikringspolice udleveret fra Miniſteriet. Han var ikke i Stand til at opretholde Policen, fordi han var fattig og ikke kunde indbetale Præmien i rette Tid, nemlig den 6te Mai 1873, det Aar, hvori han var afſtediget; men uagtet han mindede om at faae Policen, ſiger han, at han først fik den 7½ Maaned efter. Han undlod altsaa at indbetale Præmien, og derved tabte Policen alt Værd. Der er imidlertid den Mærkelighed derved, at medens man herefter ſkulde tro, at han havde faaet den udleveret 1873 efter 7½ Maanedes Forløb, har Policen paa Bagſiden en ſaalydende Paategning: „Da William Buchholz er udtraadt af Jernbanens Tjeneste, meddeles herved Driftsbeſtyrelſens Samtykke til, at omſtaaende Indtegningsbeviſes Værdi udbetales den Forſikrede. Aarhus, den 17de Januar 1876. Holſt.“ Det er altsaa tre Aar efter. Hvorledes det hænger ſammen med de tre Aar og med de 7½ Maaned, kan ikke ſes. Mærkeligt er det allerede, at Bedkommende ikke har kunnet faae Policen udleveret før efter 7½ Maanedes Forløb, uagtet han ſiger, at han gjentagne Gange har mindet om at faae den; men efter Paategningen paa Policen ſkulde man tro, at det ikke var 7½ Maaned, men først 3 Aar efter, han fik Policen, og det paa en Tid, da han ikke har kunnet opretholde den, ſom altsaa har tabt alt Værd. Han anſøger nu om at faae de i Statskaſſen af ham indbetalte Penge tilbage. Policen er tabt for ham, men han mener at burde have i det Mindſte de Penge tilbage, nemlig 235 Kr. 56 Ø., ſom han har indbetalt til Statskaſſen ſom Bidrag til ſin Alderdomsforſørgelſe. Han har anſøgt om dette uden at kunne opnaa det. Sagen forekommer i det Hele Udvalget noget uklar, men man har jo ogſaa kun Sagen fremſtillet fra den ene Side, og man onſker derfor, at Sagen maa blive nærmere underſøgt, og at der ved næſte Rigsdags Sammentræden maa blive meddelt Thinget Oplyſning om denne Underſøgelſes Reſultat. Det pleier jo at være Skik, at Thinget i Be-